

I. 32, 33 Přítomní mudrci jsou dojati řečí mladého Rámy.

VÁLMÍKI pokračoval: Vášnivá řeč Rámy zasáhla všechny přítomné, neboť moudrost jeho slov byla schopna rozptýlit klamně představy mysli. Každý se cítil, jako by byl zbaven všech pochyb a mylného chápání, a s velkým potěšením se opájel nektarem jeho slov. Všichni přítomní seděli bez hnutí a naslouchali s takovou pozorností, že vypadali spíše jako postavy namalované na obraze než jako živé bytosti.

A kdo vlastně slovům Rámy naslouchal? Mudrci Vasištha a Višvámitra, ministři a členové královské rodiny včetně krále Dašarathy, občané města, svatí muži, sloužící, ptáci v klecích, domácí zvířata, koně v královské stáji i nebešťané včetně dokonalých mudrců a nebeských hudebníků. Zcela jistě naslouchali král nebes i vládce podsvětí.

Všichni byli řečí Rámy dojati a plni radosti mu provolávali slávu. K obveselení Rámy se z nebes snesla záplava květů. Všichni přítomní se snažili Rámu povzbudit. Nikdo jiný, dokonce ani sám učitel bohů, by nedokázal tak nezáujatě sdělit to, co sdělil Ráma. Měli jsme velké štěstí, že jsme mohli naslouchat jeho řeči. Jako by nás během ní naplnil pocit, že neexistuje žádná blaženost, dokonce ani v nebi.

DOKONALÍ MUDRCI pravili: Slova, jimiž svatí muži hodlají zodpovědět závažné a moudré otázky Rámy, zasluhují, aby je slyšely bytosti v celém vesmíru. Přijďte, všichni mudrcové, shromážděte se u dvora krále Dašarathy a vyslechněte odpovědi největšího z mudrců, mudrce Vasišthy.

VÁLMÍKI pravil: Jak to mudrci světa slyšeli, přispěchali ke dvoru, kde byli s náležitou úctou přijati a usazeni. Pokud by vznešené poznání Rámy nemělo v našem srdci zanechat žádnou stopu, pak bez ohledu na to, jaké máme schopnosti a dovednosti, museli bychom se považovat za ztracence, neboť by to dokazovalo, že jsme zcela pozbyli rozumu.